

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ (Держмитслужба)

вул. Дегтярівська, 11 Г, м. Київ, 04119, тел.: (044) 481-20-42, (044) 481-19-58, (044) 481-20-20
E:mail: post@customs.gov.ua; Код ЄДРПОУ 43115923

ТОВ [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Львівська митниця

Рішення

про результати розгляду скарги

[REDACTED] від [REDACTED] № [REDACTED]

Державна митна служба України розглянула скаргу ТОВ [REDACTED] (далі – скаржник) від [REDACTED] № [REDACTED] (вх. Держмитслужби № 10878/13/1 від 18.04.2025) на письмове рішення Львівської митниці від 17.04.2025 № 7.4-2/15-02/13/9930 щодо відмови у скасуванні рішень про коригування митної вартості товарів від [REDACTED] № [REDACTED] від [REDACTED] № [REDACTED] від [REDACTED] № [REDACTED] (далі – Відмова) та повідомляє.

На обґрунтування своїх вимог скаржник зазначає, що Львівською митницею (далі – Митниця) за результатами розгляду додатково поданих відповідно до частини восьмої статті 55 Митного кодексу України (далі – Кодекс) документів прийнято неправомірну Відмову, у зв'язку з чим просить об'єктивно і ретельно дослідити всі основні і додаткові документи, врахувати наявність ідентичних митних оформлень за основним методом визначення митної вартості товарів і скасувати прийняті Митницею рішення про коригування митної вартості товарів від [REDACTED] № [REDACTED], від [REDACTED] № [REDACTED], від [REDACTED] № [REDACTED] (далі – Рішення) та картки відмови в прийнятті митних декларацій, митному оформленні випуску

СЕД АСКОД

Державна митна служба України

№ 15/15-02-02/13/2956 від 19.05.2025

Підписувач Падун Дмитро Петрович

Сертифікат 3FAA9288358EC0030400000F1EF36006786BC00

Дійсний з 03.07.2023 00:00:00 по 02.07.2025 23:59:59

чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення від [REDACTED] № [REDACTED], від [REDACTED] № [REDACTED], від [REDACTED] № [REDACTED] (далі – Картки відмови).

Як документальні підтвердження скаржником надано копії: заяви ТОВ [REDACTED] в порядку частини восьмої статті 55 Митного кодексу України від [REDACTED] № [REDACTED] Відмови, прайс-листа [REDACTED] листа [REDACTED] від [REDACTED] № [REDACTED] платіжних інструкцій в іноземній валюті або банківських металах від [REDACTED] № [REDACTED] та від [REDACTED] № [REDACTED], інвойсу від [REDACTED] № [REDACTED]; картки рахунку № [REDACTED] за [REDACTED] додатків до листів [REDACTED] від [REDACTED] № [REDACTED] від [REDACTED] № [REDACTED] від [REDACTED] № [REDACTED] та від [REDACTED] № [REDACTED] ЕМД від [REDACTED] № [REDACTED] від [REDACTED] № [REDACTED], від [REDACTED] № [REDACTED], від [REDACTED] № [REDACTED], від [REDACTED] № [REDACTED].

З метою об'єктивного розгляду зазначеної скарги Держмитслужбою вжито у Митниці детальні пояснення щодо викладених у ній обставин.

Розглянувши аргументи скаржника та позицію Митниці, викладену в листі від 23.04.2025 № 7.4-2/15-02/4/10355 (вх. Держмитслужби № 4808/7.4/15 від 23.04.2025), Держмитслужба зазначає таке.

Вимогами частини першої статті 1 Митного кодексу України (далі – Кодекс) передбачено, що законодавство України з питань митної справи складається з Конституції України, Кодексу, інших законів України, що регулюють питання, зазначені у статті 7 Кодексу, з міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також з нормативно-правових актів, виданих на основі та на виконання Кодексу та інших законодавчих актів.

Порядок та методи визначення митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України, встановлені розділом III Кодексу і базуються на положеннях статті VII Генеральної угоди з тарифів та торгівлі та Угоди про застосування статті VII ГАТТ (далі – Угода).

Заявлення митної вартості товарів здійснюється декларантом або уповноваженою ним особою під час декларування товарів у порядку, встановленому розділом VIII та главою 8 Кодексу.

Відповідно до пунктів 1, 2 частини другої статті 52 Кодексу декларант або уповноважена ним особа, які заявляють митну вартість товару, зобов'язані заявляти митну вартість, визначену ними самостійно, у тому числі за результатами консультацій з митним органом, подавати достовірні відомості про визначення митної вартості, які повинні базуватися на об'єктивних, документально підтверджених даних, що піддаються обчисленню.

Під час здійснення контролю правильності визначення митної вартості товарів митний орган зобов'язаний серед іншого перевіряти числове значення заявленої митної вартості, наявність у поданих документах усіх відомостей, що підтверджують числові значення складових митної вартості товарів, чи відомостей щодо ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари (пункт 1 частини четвертої статті 54 Кодексу).

У разі якщо надані згідно з частиною другою статті 53 Кодексу документи містять розбіжності, які мають вплив на правильність визначення митної вартості, наявні ознаки підробки або не містять всіх відомостей, що підтверджують числові значення складових митної вартості товарів, чи відомостей щодо ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари, декларант або уповноважена ним особа на письмову вимогу митного органу зобов'язані протягом 10 календарних днів надати (за наявності) додаткові документи.

Повноваження митних органів щодо можливості запиту додаткових документів передбачено як статтею 53 Кодексу, так і статтею 17 Угоди.

Стаття 17 Угоди передбачає, що ніщо не повинно тлумачитися так, що обмежує або ставить під сумнів право митних адміністрацій упевнитися в істинності або точності будь-якої заяви, документа чи декларації, поданої для цілей митної оцінки.

Пунктами 1, 2 частини п'ятої статті 54 Кодексу за митним органом закріплено право упевнюватися в достовірності або точності будь-якої заяви, документа чи розрахунку, поданих для цілей визначення митної вартості у випадках, встановлених Кодексом, письмово запитувати від декларанта або уповноваженої ним особи додаткові документи та відомості, якщо це необхідно для прийняття рішення про визнання заявленої митної вартості.

У разі неподання декларантом або уповноваженою ним особою документів згідно з переліком та відповідно до умов, зазначених у частинах другій – четвертій статті 53 Кодексу, або відсутності у цих документах всіх відомостей, що підтверджують числові значення складових митної вартості товарів, чи відомостей щодо ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари, митний орган може відмовити у митному оформленні товарів за заявленою декларантом або уповноваженою ним особою митною вартістю (пункт 2 частини шостої статті 54 Кодексу).

Згідно з частиною третьою статті 54 Кодексу за результатами здійснення контролю правильності визначення митної вартості товарів митний орган визнає заявлену декларантом або уповноваженою ним особою митну вартість чи приймає письмове рішення про її коригування відповідно до положень статті 55 Кодексу.

Положеннями частин сьомої-дев'ятої статті 55 Кодексу визначено, що у випадку незгоди декларанта або уповноваженої ним особи з рішенням митного органу про коригування заявленої митної вартості товарів митний орган за зверненням декларанта або уповноваженої ним особи випускає товари, що декларуються, у вільний обіг за умови сплати митних платежів згідно з митною вартістю цих товарів, визначеною декларантом або уповноваженою ним особою, та забезпечення сплати різниці між сумою митних платежів, обчисленою згідно з митною вартістю товарів, визначеною декларантом або уповноваженою ним особою, та сумою митних платежів, обчисленою згідно з митною вартістю товарів, визначеною митним органом, шляхом надання забезпечення сплати митних платежів відповідно до розділу X Кодексу на строк 90 днів з дня випуску товарів.

Протягом 80 днів з дня випуску товарів декларант або уповноважена ним особа може надати митному органу додаткові документи для підтвердження заявленої ним митної вартості товарів, що декларуються.

У разі надання декларантом або уповноваженою ним особою додаткових документів митний орган розглядає подані додаткові документи і протягом 5 робочих днів з дати їх подання виносить письмове рішення щодо визнання заявленої митної вартості та скасовує рішення про коригування заявленої митної вартості або надає обґрунтовану відмову у визнанні заявленої митної вартості з урахуванням додаткових документів. У такому разі надане забезпечення сплати митних платежів відповідно повертається (вивільняється) або використовується для сплати відповідних митних платежів.

З огляду на строки, визначені частиною восьмою статті 55 Кодексу, та з урахуванням рішення Держмитслужби від 11.04.2025 № 15/15-02-02/13/2215 скаржником [REDACTED] направлено на адресу Митниці заяву № [REDACTED] (вх. Митниці № 13132/13-15 від 14.04.2025) із наданням додаткових документів для підтвердження заявленої за ЕМД від [REDACTED] № [REDACTED] від [REDACTED] № [REDACTED] від [REDACTED] № [REDACTED] митної вартості товарів.

За результатами розгляду додаткових документів Митницею 17.04.2025 в порядку частини дев'ятої статті 55 Кодексу направлено скаржнику Відмову.

З метою перевірки повноти та достовірності документального підтвердження заявленої митної вартості товарів Держмитслужба розглянула додатково надані документи та зазначає наступне.

Поставки товарів, заявлених за ЕМД від [REDACTED] № [REDACTED], від [REDACTED] № [REDACTED], від [REDACTED] № [REDACTED], здійснювались на підставі контракту від [REDACTED] № [REDACTED] (далі – Контракт), укладеного між [REDACTED] (продавець) та ТОВ [REDACTED] (покупець), згідно з умовами якого:

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] (пункту [REDACTED]);
[REDACTED]
[REDACTED] (пункту [REDACTED]);
[REDACTED]
[REDACTED] (пункту [REDACTED]);
[REDACTED]
[REDACTED] (пункту [REDACTED]);
[REDACTED]
[REDACTED] (пункту [REDACTED]).

Одними із основних документів, що підтверджують митну вартість товарів, є банківські платіжні документи, що стосуються оцінюваного товару (пункт 4 частини другої статті 53 Кодексу).

Згідно з нормами Закону України від 21 червня 2018 року № 2473-VIII «Про валюту і валютні операції», Положення про здійснення операцій із

валютними цінностями, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 02.01.2019 № 2, для здійснення платіжної операції з переказу іноземної валюти використовується платіжна інструкція в іноземній валюті, реквізити якої передбачені Положенням про порядок виконання надавачами платіжних послуг платіжних інструкцій в іноземній валюті та банківських металах, затвердженим постановою Правління Національного банку України від 28.07.2008 № 216 (далі – Постанова № 216).

Для підтвердження ціни, що фактично сплачена за оцінювані товари, заявлених за ЕМД від [REDACTED] № [REDACTED], від [REDACTED] № [REDACTED] від [REDACTED] № [REDACTED] скаргником додатково надано платіжні інструкції в іноземній валюті або банківських металах від [REDACTED] № [REDACTED] та від [REDACTED] № [REDACTED] згідно з якими оплата здійснювалась на підставі Контракту та проформи-інвойсу від [REDACTED] № [REDACTED]. Однак, вищезазначені платіжні інструкції не можливо співставити з оцінюваними товарами, оскільки:

інвойси від [REDACTED] №№ [REDACTED], [REDACTED] від [REDACTED] №№ [REDACTED], [REDACTED], від [REDACTED] № [REDACTED] видані на підставі замовлень (Order Number) №№ [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] а проформа-інвойс від [REDACTED] № [REDACTED] – на підставі замовлення (Order Number) № [REDACTED]

сплачена на підставі проформи-інвойсу від [REDACTED] № [REDACTED] сума [REDACTED] є більшою від загальної вартості товарів [REDACTED], імпортованих згідно з такою проформою-інвойсом за [REDACTED] ЕМД протягом [REDACTED] року.

Окремо варто відмітити, що оплата згідно з банківськими платіжними інструкціями №№ [REDACTED], [REDACTED] здійснена [REDACTED] та [REDACTED]. Разом з тим, інвойси №№ [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] видані [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] та містять строки оплати без донарахувань до [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] що свідчить про відсутність оплати за партії товарів, зазначених у вказаних інвойсах.

Також, скаргником не надано належних банківських платіжних документів, що стосуються оцінюваних товарів, заявлених за ЕМД від [REDACTED] № [REDACTED] (в графі 44 зазначена проформа-інвойс від [REDACTED] № [REDACTED]), та не підтверджено ціну, що фактично за них сплачена.

Окремо слід зауважити, що надана копія картки рахунку № [REDACTED]; [REDACTED] за [REDACTED] має незадовільну якість, унаслідок чого частина інформації є нечіткою і нерозбірливою та не може бути взята до уваги.

Згідно з пунктом другим статті VII ГАТТ: оцінка імпортованого товару для митних цілей повинна ґрунтуватися на дійсній вартості імпортованого товару, на який розраховується мито, або подібного товару; під «дійсною вартістю» слід розуміти ціну, за яку, під час та в місці, визначеними законодавством імпортуєної країни, такий чи подібний товар продається або пропонується до продажу при звичайному ході торгівлі за умов повної конкуренції. Крім того, пунктом 2 Приміток та додаткових положень до ГАТТ встановлено, що

сумісним зі статтею VII було б припущення, що «дійсна вартість» може бути представлена ціною, зазначеною у рахунку, плюс будь-які не включені до неї збори за виправдані витрати, які є звичайними складовими «дійсної вартості», а також плюс будь-яка виняткова знижка чи інше зменшення звичайної конкурентної ціни.

У листі від [REDACTED] № [REDACTED] продавець стверджує, що наведені у прайс-листі для [REDACTED] ціни є актуальними з [REDACTED] для всіх покупців, а зазначення компанії [REDACTED] на бланку прайс-листа не свідчить про надання для них спеціальних цін або цін зі знижками. Однак слід зауважити, що відповідно до інформації, наявної в автоматизованій системі митного оформлення «Інспектор», фактурна вартість ідентичних товарів, імпортованих на тих же умовах поставки іншими компаніями на підставі договору купівлі-продажу, укладеного з виробником товарів [REDACTED], є значно вищою в порівнянні з ціною товарів, зазначених у прайс-листі [REDACTED] та інвойсах від [REDACTED] №№ [REDACTED], [REDACTED] від [REDACTED] №№ [REDACTED], [REDACTED] від [REDACTED] №№ [REDACTED], що може свідчити про надання ТОВ [REDACTED] спеціальних умов та/або знижок, у зв'язку з чим не дає можливості упевнитись, що заявлена декларантом митна вартість товарів ґрунтується на дійсній вартості.

Надані додатки до листів [REDACTED] від [REDACTED] № [REDACTED] від [REDACTED] № [REDACTED], від [REDACTED] № [REDACTED] та від [REDACTED] № [REDACTED] не можуть братись до уваги, оскільки: не підписані особою, що їх видала; надані без супровідних листів, до яких вони підготовлені; не відповідають таким додаткам, наявних у Держмитслужбі.

Також слід зауважити, що для підтвердження митної вартості оцінюваних товарів скаргником не надано висновки про якісні та вартісні характеристики товарів, підготовлені спеціалізованими експертними організаціями, та/або інформації біржових організацій про вартість товару або сировини.

Враховуючи викладене, Держмитслужба дійшла висновку про відсутність підстав для визнання заявленої декларантом за ЕМД від [REDACTED] № [REDACTED] від [REDACTED] № [REDACTED] митної вартості товарів з урахуванням наданих документів.

З огляду на викладене вище відповідно до пункту 3 частини першої статті 26⁵ Кодексу за результатами розгляду скарги ТОВ [REDACTED] від [REDACTED] № [REDACTED] Держмитслужбою прийнято рішення про залишення її вимог без задоволення.

У разі незгоди із зазначеним рішенням ТОВ [REDACTED] має право на його оскарження в судовому порядку.

Директор Департаменту контролю та
адміністрування митних платежів

Дмитро ПАДУН

[REDACTED]